

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 87.615 van 25 mei 2000
in de zaak A. 59.278/VII-12.667.**

In zake : Emmanuel KOSLOWSKI,
wonende te SINT-NIKLAAS,
Guido Gezellelaan 11

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. VAN DE VYVER,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Eglantierlaan 1, bus 22.

tussenkommende partijen :

1. Leo VAN BUNDEREN,
wonende te SINT-NIKLAAS,
Hugo Verrieststraat 9,
2. Ludwig CALUWÉ,
wonende te SINT-NIKLAAS,
Guido Gezellelaan 13,
3. Edilbert MICHIELS,
wonende te SINT-NIKLAAS,
Hugo Verrieststraat 29.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Emmanuel KOSLOWSKI op 6 augustus 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting van 8 juni 1994 waarbij het beroep aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 9 december 1993, houdende de weigering van de vergunning aan de n.v. SNEEUWWITJES VERENIGDE BEDRIJVEN om een industriële wasserij, gelegen te 9100 Sint-Niklaas, Guido Gezellelaan 7, verder te

exploiteren en uit te breiden, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 16 augustus 1994;

Gelet op de beschikking van 2 september 1994 die de tussenkomst van Leo VAN BUNDEREN, Ludwig CALUWÉ en Edilbert MICHIELS toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVVOOST;

Gelet op de beschikking van 6 september 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 3 maart 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 maart 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. STERCK, die verschijnt voor verzoeker en voor de tussenkomende partijen, en van Advocaat K. LAUWEREYS die, loco Advocaat J. VAN DE VYVER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. De gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als
volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Aan de Guido Gezellelaan in Sint-Niklaas is
sinds decennia een wasserij gevestigd, die in de loop
van de tijd in belangrijke mate uitgebreid wordt.

Sinds het vaststellen van het gewestplan
Sint-Niklaas-Lokeren bij koninklijk besluit van
7 november 1978 is het bedrijf gelegen in woongebied.

Volgens een bij ministerieel besluit van
24 januari 1985 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg
ligt het bedrijf in "een zone waar enkel bergplaatsen,
werkplaatsen en kleine bedrijven 2e klasse toegelaten
zijn".

1.2. In 1987 vraagt de exploitant, de
n.v. SNEEUWWITJES VERENIGDE BEDRIJVEN, een
exploitatievergunning 1ste klasse.

Of er toen een lopende vergunning was, is
niet duidelijk.

Op 2 februari 1989 verleent de bestendige
deputatie een exploitatievergunning voor een termijn van
drie jaar, met het oog op herlocalisatie.

De aanvrager tekent geen beroep aan.

1.3. Pas op 22 mei 1992, na het verstrijken van
de termijn voor herlocalisatie, dient de exploitant toch
een nieuwe milieuvergunningsaanvraag in.

Op 10 september 1992 weigert de bestendige deputatie de gevraagde vergunning.

1.4. Op 7 juni 1993 keurt de bevoegde minister een wijziging van het bijzonder plan van aanleg goed.

De inplantingsplaats van het bedrijf wordt nu "zone voor koeren en hovingen" en "strook voor berg- en werkplaatsen", met als bestemming voor die laatste

"Bergplaatsen, werkplaatsen van ambachtelijke aard, winkels, toonzalen voor zover de uitbating verenigbaar is met de bestaande woonomgeving (lawaaihinder, geur, rook, ...).

Zijn eveneens toegelaten, gegroepeerde autobergplaatsen, toonzalen op uitzondering van woonfunctie".

Verzoeker heeft tegen dit bijzonder plan van aanleg een annulatieberoep ingediend.

De zaak is nog hangende.

1.5. Op 30 juli 1993 dient de n.v. SNEEUWWITJES VERENIGDE BEDRIJVEN andermaal een milieuvergunningsaanvraag in voor de exploitatie van een industriële wasserij.

Tijdens het openbaar onderzoek worden 80 bezwaren ingediend.

Er worden gunstige adviezen verleend door het college van burgemeester en schepenen, het bestuur milieuvergunningen (voor een proeftermijn van twee jaar), het bestuur voor ruimtelijke ordening, OVAM, de Vlaamse Milieumaatschappij en de provinciale milieuvergunningscommissie.

Er is een ongunstig advies vanwege de administratie gezondheidszorg.

Op 9 december 1993 weigert de bestendige deputatie de gevraagde vergunning.

Volgens de bestendige deputatie kan de industriële wasserij "omwille van de aard en de omvang van de activiteiten niet beschouwd worden als een ambachtelijk bedrijf".

Er worden geen afwijkingen mogelijk geacht.

Bovendien wordt gesteld dat de exploitatie wegens luchtverontreiniging en geluidshinder onverenigbaar is met de onmiddellijke woonomgeving.

1.6. De exploitant tekent tegen die weigeringsbeslissing administratief beroep aan.

De administratie voor ruimtelijke ordening en huisvesting verleent een gunstig advies.

Het bestuur milieuvergunningen verleent een voorwaardelijk gunstig advies voor een proeftermijn van twee jaar.

De administratie gezondheidszorg verleent een voorwaardelijk gunstig advies.

De Vlaamse Milieumaatschappij verwijst naar haar voorwaardelijk gunstig advies uit de procedure voor de bestendige deputatie.

OVAM geeft een gunstig advies.

De gewestelijke milieuvergunningscommissie verleent een voorwaardelijk gunstig advies.

1.7. Op 8 juni 1994 wordt de bestreden beslissing genomen.

Er wordt vergunning verleend voor een termijn tot 1 september 2011 voor een industriële wasserij, derwijze dat deze omvat :

- "1° een industriële wasserij met volgende afdelingen :
 - jeanswasserij met totaal aan e.m. 71 kW;
 - droogkuis met een totaal aan e.m. 92,5 kW;
 - leder met totaal aan e.m. 30 kW;
 - natte was met totaal aan e.m. 62 kW;
- 2° een strijkplaats 32 kW;
- 3° nevenactiviteiten zoals reinigen van donsdekens, herspuiten van lederen salons met water oplosbare verven (spuitcabine 2,7 kW) en textiel herstelling (0,75 kW);
- 4° een opslag van 4.000 l perchloorethyleen in een bovengrondse metalen houder;
- 5° een opslag van 6.000 l gasolie in een metalen ingegraven houder met bijhorende dieselpomp;
- 6° een hoogspanningstransformator van 315 kVA;

- 7° een stoomketel 3.500 kW, waterinhoud 13.520 l;
- 8° een magazijn voor de opslag van :
 - freon R113 250 kg;
 - wasmiddelen 72 x 25 kg (1.800 kg);
 - lederolie (totaal 400 l in vaten en bussen);
 - lederverf 100 l;
 - motoroliën 200 l;
 - natriumhypochloriet 850 l in bovengrondse tank en 8 x 60 l in vaten (1.330 l);
 - aceton 4 x 25 l (100 l);
 - methanol 25 l;
 - waterstofperoxyde (35%) 2 x 25 l (50 l);
 - ammonia (25%) 80 l;
 - mierzuur 120 l;
 - azijnzuur 120 l;
 - natriumbisulfiet 4 x 25 l (100 l);
 - natriumcarbonaat 400 kg;
 - mengsel waterstofperoxyde en perazijnzuur 17 x 25 l (375 l);
 - enzymen voor jeanswasserij 200 l;
 - zout 120 x 25 kg (3.000 kg);
- 9° drie luchtcompressoren (12 kW, 12,5 kW en 1,2 kW);
- 10° een metaalbewerkingsatelier totaal aan e.m. 10 kW;
- 11° een onderhoudswerkplaats en stelplaats voor 23 voertuigen;
- 12° het voorhanden houden van maximum 5 m³ afvalstoffen (verpakkingsmateriaal);
- 13° het voorhanden houden van giftige afval (distillatie residu);
- 14° 6 vacuüm machines 1,5 kW, 5,5 kW, 2 kW, 3 kW, 4 kW, 7,3 kW;
- 15° het lozen van normaal huisafvalwater met een debiet van maximum 1,5 m³/dag in de openbare riolering van de G. Gezellelaan;
- 16° het lozen van ander afvalwater dan normaal afvalwater, afkomstig van de afdeling 'natte was' met een maximum debiet van respectievelijk 3,5 m³/uur en 20 m³/dag, in de openbare riolering van de G. Gezellelaan;
- 17° het lozen van ander afvalwater dan normaal huisafvalwater, afkomstig van de afdeling 'jeanswasserij' met een maximum debiet van 3,5 m³/uur en 20 m³/dag via een bezinkgoot in de openbare riolering van de Plezantstraat".

Er worden een aantal bijzondere vergunningsvoorwaarden opgelegd.

De stedenbouwkundige verenigbaarheid van de inrichting wordt als volgt gemotiveerd :

"Gelet op de ligging van de inrichting in een woongebied volgens het gewestplan St.-Niklaas-Lokeren (K.B. van 7 november 1978);

Gelet op de ligging van de inrichting in een bij ministerieel besluit dd. 7 juni 1993 goedgekeurd BPA 'Den Beernaert-Puyembeke' waarvoor o.a. volgende stedenbouwkundige voorschriften gelden : strook voor werk- en bergplaatsen en strook voor koer en hovingen; dat in de strook voor berg- en werkplaatsen : bergplaatsen, werkplaatsen van ambachtelijke aard, winkels en toonzalen toegelaten zijn voor zover de uitbating verenigbaar is met de bestaande woonomgeving;

(...)

Overwegende dat bij de beoordeling of een bedrijf nog kan gecatalogeerd worden als werkplaats van ambachtelijke aard men dient uit te gaan van feitelijkeheden; dat talrijke beoordelingscriteria hierbij een rol spelen, zoals de hinderlijkheid, de grootte van de onderneming, de relatie tot de omgeving, de tewerkstelling, de aard van de produktie, de weerslag op het leefmilieu en dergelijke;

Overwegende dat het bedrijf sinds 1948 op dezelfde plaats gevestigd is; dat het bedrijf samen met de winkels 125 personen tewerkstelt; dat het totaal geïnstalleerd vermogen 395 kW bedraagt; dat de totale bedrijfsoppervlakte ca. 78 a bedraagt;

Overwegende dat de onmiddellijke omgeving zeer dicht bewoond is; dat de inrichting zich situeert in het midden van een woonblok ingesloten tussen 4 straten; dat de dichtste vreemde woning, gelegen aan de Guido Gezellelaan een gemene muur heeft met de inrichting; dat de inrichting volledig omgeven is door tuintjes van privéwoningen;

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

(...)"

2. De gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat als eerste middel de schending wordt aangevoerd van artikel 5,1.0, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen; dat verzoeker dat middel als volgt adstrueert :

"1. Artikel 5 van dit KB dd. 28 december 1972 bepaalt :

'1.0. De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven.

Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving'.

2. Hoewel de administratieve overheid, bij het vaststellen van de bestemming van de gronden over een bepaald appreciatierecht beschikt, moet zij echter rekening houden met de feitelijke gegevens en de karakteristieken van de plaats (zie R.v.St., n° 35.600 dd. 28.09.1990, T.B.P. 1991, 769), hetgeen terzake helemaal niet is gebeurd.

Terzake is de inrichting gelegen (van de Nv SNEEUWWITJE'S VERENIGDE BEDRIJVEN) in een woongebied, nl. een zone waar enkel bergplaatsen, werkplaatsen en kleine bedrijven 2° klasse toegelaten werden volgens het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren en het bij Ministerieel Besluit dd. 24 januari 1985 goedgekeurde B.P.A. 'Den Beernaert-Puyenbeke'.

Dit alles is in een zeer dicht bewoonde omgeving, gesitueerd in het midden van een blok woningen, ingesloten tussen 4 straten, in aansluitende gebouwen in diverse bouwstijlen en met diverse bouwmaterialen opgetrokken, waar méér dan 100 werknemers worden tewerkgesteld en waar meer specifiek een industriële wasserij wordt uitgebraat, waaromtrent gefundeerde klachten, risico's en gevaren aanwezig zijn, zoals vastgesteld en onderzocht in de beslissing van de Bestendige Deputatie van 10 september 1992 en 9 december 1993.

3. Volkomen terecht heeft de Bestendige Deputatie op 9 december 1993 beslist :

'Overwegende dat niet kan worden gesteld dat door het wijzigen van de voorschriften van het BPA, de inrichting aldaar kan gedoogd worden of niet; dat volgens de gewijzigde voorschriften van het BPA werkplaatsen van ambachtelijke aard toegelaten zijn voor zover de uitbating verenigbaar is met de bestaande woonomgeving;

Overwegende dat de voorliggende aanvraag het verder exploiteren en uitbreiden betreft van een industriële wasserij, die omwille van de aard en de omvang van de activiteiten niet kan beschouwd worden als een ambachtelijk bedrijf;

Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek talrijke gegronde klachten werden ingediend

i.v.m. luchtverontreiniging en geluidshinder; dat deze milieuhinder reeds pertinent aanwezig was in het verleden;

Overwegende dat een aantal droogkuismachines nog van het open type zijn; dat er een maximale emissie van 0,5 % op het totaal behandelde gewicht aan klederen kan optreden; dat dit per dag tot een emissie van maximum van 6 kg perchloorethyleen kan resulteren; dat in het besluit van de Bestendige Deputatie dd. 10/09/1992 reeds werd gesteld dat door dergelijke emissies effectief luchtverontreiniging plaatsvindt;

Overwegende dat bij het plaatsbezoek geluidsmetingen werden uitgevoerd op het dak van de werkplaats ter hoogte van de tuintjes en het dakterras van omliggende woningen; dat er tot ca. 52 dB(A) gemeten werd; dat de voornaamste bronnen een koeltoren en een gaskabine zijn; dat het betrokken woongebied gelegen is op minder dan 500m van een ambachtelijke zone en een dienstverleningsgebied; dat dus de richtwaarde voor de dagperiode 50dB(A) bedraagt; dat er dus kan gesproken worden van geluidsoverlast daar bovendien bij het plaatsbezoek een geluidsniveau gemeten werd van 58 à 60dB(A) afkomstig van een stoompop (sic);

Overwegende dat de exploitant bijkomende maatregelen voorziet ter beperking van de geluidshinder, zoals het hernieuwen van de daken, het afsluiten van vrijwel alle verluchtingsopeningen en het installeren van een geforceerde luchtverversing;

Overwegende dat de intentie tot sanering niet impliceert dat de vergunning kan worden toegestaan, daar de AMINAL-Bestuur Milieuvergunningen in zijn advies stelt dat mits een naleving van de toepasselijke exploitatievoorwaarden dergelijk bedrijf hinderlijk blijft voor zijn omgeving;

Overwegende dat geen afwijking van de vastgelegde bestemming kan aangewend worden, daar noch art. 22 van het KB dd. 28/12/1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen, noch het gewijzigde 'mini-decreet' dd. 23/06/1993 kunnen toegepast worden;

Overwegende dat de inrichting niet kan uitgebaat worden zonder overmatige hinder en overlast voor de mens en het leefmilieu; dat de gevraagde exploitatie zowel milieuhygiënisch als planologisch niet verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving; dat er dus aanleiding toe bestaat de gevraagde vergunning te weigeren';

4. In het verleden heeft ook de Raad van State reeds geoordeeld :

- R.V.S. arrest n° 21.964 dd. 4.2.1982, Arr. R.V.S. 1982, 224 :

'Een bedrijf met 49 arbeiders en 5 bedienden is geen ambachtelijk of klein bedrijf dat met een woonzone verenigbaar zou zijn'.

- R.V.S. arrest n° 29.950 dd. 24.4.1988, Adm. Pub. 1988, 71 :

'Een ververij opgenomen op lijst A van de in het A.R.A.B. opgenomen gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke bedrijven is onverenigbaar met de bestemming van woonuitbreidingszone'.

- R.V.S. arrest n° 36.782 dd. 28.3.1991, A.P.M. 1991, 55 :

'De overheid die statueert over de aanvraag voor een exploitatievergunning van een hinderlijke inrichting is gehouden door de bepalingen van de ruimtelijke ordeningsplannen.

Opdat een hinderlijke inrichting zou kunnen worden toegelaten in een woonzone is vereist dat ze niet dient afgezonderd te worden.

De economische noodwendigheden van een onderneming rechtvaardigen geen afwijking'.

Het Hof van Cassatie (Cass. 31.5.1990, AC 1989-1990, 1250) benadrukte trouwens dat de bepalingen van de Wet Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw van openbare orde zijn.

Terzake heeft de overheid zich niet gehouden aan de bepalingen van het Gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren dat de ligging in een woongebied voorziet, bepalingen welke de vergunningshoudende moet naleven.

Bij de beoordeling van de dubbele voorwaarde om in een woongebied andere inrichtingen te voorzien dan deze bestemd voor het wonen, moet rekening worden gehouden met de aard en het belang van het bedrijf en de wijk, alsmede met de specifieke kenmerken van de onmiddellijke omgeving, die voornamelijk worden bepaald door de aard en het gebruik van de gebouwen en groene ruimten in die omgeving.

De eenvoudige vaststelling dat de inrichting verenigbaar is met de bestemming tot woongebied is in dit opzicht onvoldoende (vergelijk : arrest R.V.S. n° 31.743 dd. 12.1.1989, Adm. Publ. 1989, 20)";

2.2. Overwegende dat ter ondersteuning van het annulatieberoep de tussenkomende partijen dezelfde argumenten ontwikkelen als verzoeker;

2.3. Overwegende dat de verwerende partij volgend verweer voert :

"(...)

Verwerende partij doet opmerken dat het advies van het bestuur ruimtelijke ordening gunstig was, als hoger uiteengezet.

Verzoekende partij gaat eveneens volledig voorbij aan de ligging van de inrichting in een bij ministerieel besluit dd. 7 juni 1993 goedgekeurd BPA 'Den Beernaert-Puyembeke' waarvoor o.a. volgende stedenbouwkundige voorschriften gelden : strook voor werk- en bergplaatsen en strook voor koer en hovingen; dat in de strook voor berg- en werkplaatsen : bergplaatsen, werkplaatsen van ambachtelijke aard, winkels en toonzalen toegelaten zijn voor zover de uitbating bestaanbaar is met de bestaande woonomgeving, zoals ook uiteengezet in de bestreden akte.

Verzoeker betwist niet dat de inrichting reeds 45 jaar op dezelfde plaats is gevestigd.

De bestemming woongebied volgens het gewestplan dateert van 1978.

Aangezien het gewestplan het betrokken gebied in de woonzone heeft opgenomen, moet hierin de bevestiging worden gezien dat het voortbestaan van dit bedrijf, met de daaraan verbonden normale ontwikkeling, verenigbaar is met het betrokken woongebied.

Het bijzonder plan van aanleg van 7 juni 1993 voorziet derhalve in de lijn en volgens de normen van dat gewestplan in de ordening van hetgeen terecht als verenigbaar met het woongebied beschouwd werd.

Doch zelfs indien het BPA een afwijking van het gewestplan mocht inhouden, dient vastgesteld dat daartoe alleszins een noodzaak bestond, dat de algemene economie van het gewestplan niet aantast.

Als gezegd werd dit alles voor zover nodig nogmaals uiteengezet in het bestreden besluit";

2.4. Overwegende dat in zijn memorie van wederantwoord verzoeker opmerkt dat hij een annulatieberoep heeft ingediend tegen het bewuste bijzonder plan van aanleg; dat, voorts, hij thans aanvoert dat het gewestplan onwettig is omdat niet de nodige stukken ter inzage liggen bij de gemeente;

2.5. Overwegende dat uit de laatste memorie van verzoeker impliciet kan worden afgeleid dat hij verzaakt aan zijn grief inzake de onwettigheid van het gewestplan

Sint-Niklaas-Lokeren; dat de raadsman van verzoeker dit ter terechtzitting bevestigt;

2.6.1. Overwegende dat de overheid die beschikt op een vergunningsaanvraag voor de exploitatie van een hinderlijke inrichting, gebonden is door de voorschriften van de geldende plannen van aanleg; dat de in het geding zijnde inrichting volgens het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren is gelegen in een woongebied en dat volgens een op 7 juni 1993 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg het bedrijf is gelegen in "een zone voor koeren en hovingen" en in "een strook voor berg- en werkplaatsen"; dat blijkens het bijzonder plan van aanleg in laatstgenoemde zone zijn toegelaten "bergplaatsen, werkplaatsen van ambachtelijke aard, winkels, toonzalen, voor zover de uitbating verenigbaar is met de bestaande woonomgeving ..., alsook gegroepeerde autobergplaatsen (en) toonzalen op uitzondering van woonfunctie"; dat luidens het in artikel 5,1.0, van het meergenoemde koninklijk besluit van 28 december 1972 woongebieden bestemd zijn voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven;

2.6.2. Overwegende dat het te dezen gaat om een industriële wasserij, waarin ongeveer 100 mensen zijn tewerkgesteld en met een totale bedrijfsoppervlakte van 7.800 m²; dat blijkens de bestreden beslissing (zie 1.7.) een milieuvergunning wordt verleend voor een industriële wasserij met een totaal vermogen van 255,5 kW, een strijkplaats van 32 kW, allerlei nevenactiviteiten zoals het reinigen van donsdekens en het herspuiten van lederen salons, de opslag van een

hele reeks brandstoffen, reinigingsproducten en giftig afval, een hoogspanningstransformator van 315 kVA, een stoomketel van 3.500 kW, drie luchtcompressoren van in totaal 25,7 kW, een metaalbewerkingsatelier, een onderhoudswerkplaats en een stelplaats voor 23 voertuigen; dat in weerwil van het in de bestreden beslissing overwogene redelijkerwijze dergelijke inrichting noch als een kleinbedrijf noch als een ambachtelijk bedrijf kan worden beschouwd; dat het in de bestreden beslissing gestelde dat de wasserij aldaar reeds sedert 1948 is gevestigd niet relevant is voor de beoordeling van de stedenbouwkundige verenigbaarheid; dat het middel in de besproken mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting van 8 juni 1994 waarbij het beroep aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 9 december 1993, houdende de weigering van de vergunning aan de n.v. SNEEUWWITJES VERENIGDE BEDRIJVEN om een industriële wasserij, gelegen te 9100 Sint-Niklaas, Guido Gezellelaan 7, verder te exploiteren en uit te breiden, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op negenduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor een derde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig mei tweeduizend, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.